

List apostolski w formie motu proprio „Portam fidei” ogłaszający Rok Wiary, Watykan 11 października 2011 r.

Przygotowanie wspólnoty parafialnej w Tarnowie Podgórnym na Rok Wiary zapowiedziany przez Papieża Benedykta XVI. Cz.13

Niezmiernie ważne będzie w tym Roku przypomnienie historii naszej wiary, w której przeplatają się niezgłębiona tajemnica świętości i grzechu. Podczas, gdy pierwsza z nich ujawnia ogromny wkład, jaki wnieśli mężczyźni i kobiety we wzrost i rozwój wspólnoty poprzez świadectwo swego życia, to druga musi prowokować w każdym szczerze i trwale dzieło nawrócenia, by doświadczyć miłosierdzia Ojca, który wychodzi na spotkanie każdego człowieka.

W tym okresie będziemy kierować swój wzrok ku Jezusowi Chrystusowi, „który w wierze przewodzi i ją wydoskonala” (Hbr 12, 2): w Nim znajduje wypełnienie wszelka udręka i tęsknota ludzkiego serca. Radość miłości, odpowiedź na dramat cierpienia i bólu, moc przebaczenia w obliczu otrzymanej obelgi i zwycięstwo życia nad pustką śmierci, wszystko znajduje swoje dopełnienie w tajemnicy Jego Wcielenia, Jego stawania się człowiekiem, dzielenia z nami ludzkiej słabości, aby ją przekształcić mocą Jego zmartwychwstania. W Nim, który umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, znajdują pełne światło przykłady wiary, które naznaczyły te dwa tysiące lat naszej historii zbawienia.

Przez wiarę Maryja przyjęła słowa Anioła i uwierzyła w zwiastowanie, że stanie się Matką Boga w posłuszeństwie swego oddania (por. Łk 1,38). Nawiedzając Elżbietę wzniosła swoją pieśń pochwalną do Najwyższego, za cuda, jakich dokonywał w tych, którzy się Jemu powierzają (por. Łk 1,46-55). Z radością i drżeniem urodziła swego jedyne Syna, zachowując nienaruszone dziewictwo (por. Łk 2,6-7). Ufając swemu oblubieńcowi, Józefowi uszła z Jezusem do Egiptu, aby uratować Go przed prześladowaniami Heroda (por. Mt 2, 13-15). Z tą samą wiarą szła za nauczającym Panem i pozostała z Nim aż do Golgoty (por. J 19, 25-27). W wierze cieszyła się owocami zmartwychwstania Jezusa i zachowując w swoim sercu wszelkie wspomnienia (por. Łk 2, 19:51), przekazała je Dwunastu zgromadzonym z Nią w Wieczerniku, aby otrzymać Ducha Świętego (por. Dz 1, 14; 2, 1-4).

Ze względu na wiarę apostołowie zostawili wszystko, aby pójść za Nauczycielem (por. Mt 10, 28). Wierzyli w słowa, którymi zapowiadał Królestwo Boże obecne i realizujące się w Jego osobie (por. Łk 11,20). Byli w komunii życia z Jezusem, który ich nauczał, pozostawiając im nową regułę życia, przez którą byliby po Jego śmierci rozpoznawani jako Jego uczniowie (por. J 13,34-35). Przez wiarę poszli na cały świat, wypełniając polecenie niesienia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16,15) i bez jakiegokolwiek obawy głosili wszystkim radość zmartwychwstania, którego byli wiernymi świadkami.

Ze względu na wiarę uczniowie utworzyli pierwszą wspólnotę zgromadzoną wokół nauki Apostołów, na modlitwie, w Eucharystii, dając do wspólnej dyspozycji, to co posiadali, aby przyjść z pomocą potrzebom braci (por. Dz 2, 42-47).

Z powodu wiary męczennicy oddali swe życie, by zaświadczyć o prawdzie Ewangelii, która ich przekształciła i uzdolniła do osiągnięcia największego daru miłości, przebacząc swoim prześladowcom.

Ze względu na wiarę kobiety i mężczyźni poświęcili swoje życie Chrystusowi, pozostawiając wszystko, aby żyć w prostocie ewangelicznego posłuszeństwa, ubóstwa i czystości - konkretnych znakach oczekiwania na Pana, który się nie spóźnia. **Z powodu wiary tak wielu chrześcijan podjęło działania na rzecz sprawiedliwości**, aby uczynić konkretnym słowo Pana, który przybył, aby głosić wyzwolenie z ucisku i rok łaski dla wszystkich (por. Łk 4,18-19).

Ze względu na wiarę na przestrzeni wieków mężczyźni i kobiety każdego wieku, których imię jest zapisane w Księdze Życia (por. Ap 7, 9, 13, 8), wyznali piękno pójścia za Panem Jezusem, tam gdzie byli wzywani, żeby dać świadectwo swojego bycia chrześcijanami: w rodzinie, w życiu zawodowym, publicznym, w wypełnianiu charyzmatów i posług, do których byli powoływani. **Ze względu na wiarę żyjemy także i my:** przez żywe rozpoznawanie Pana Jezusa obecnego w naszym życiu i w historii.

Aby dobrze zrozumieć powyższe słowa potrzebna jest minimalna choćby znajomość Listu do Hebrajczyków. W Liście tym autor Natchniony w rozdziale 11 pokazuje cały poczet ludzi bogobojnych. Pokazuje prawdziwych Bohaterów Wiary. Odkrywa przed czytelnikiem ludzi wielkiej wiary oraz ich czyny. Jest się naprawdę z czego cieszyć. Papież Benedykt idzie dalej. Próbuje dopisać ciąg dalszy. Pokazuje wielkie dzieła Wiary u bohaterów Nowego Testamentu. Zauważcie, że wymienia nie tylko pojedyncze osoby, ale też i grupy osób. Kreśli wyraźnie ich duchową sylwetkę. To co szczególnie warto wiedzieć to prawda o tym, że wielkie czyny dokonują się przez wiarę. To wiara jest źródłem czynów, które podobają się Bogu. Na uwagę i podkreślenie zasługuje fakt, że najwięcej uwagi poświęca Benedykt Maryi Matce naszego Pana. Warto zrobić sobie krotki spis czynów wiary Maryi, które pozwolą lepiej zrozumieć Jej służebną postawę. W naszej wspólnocie postaram się w Roku Wiary przedstawić katechezy pokazujące Biblijny obraz Maryi. Proszę Was o modlitwie w tej intencji. Zwróćcie również uwagę na ostatnie zdanie. Ono umieszcza nasze życie w perspektywie życia z wiary. W tekście papieskiego dokumentu to zaledwie jedno, krótkie zdanie. A może warto potraktować Rok Wiary jako okazję do zobaczenia jakie czyny wiary wyrosły w moim życiu? Może warto przygotować osobiste świadectwo tego co każdy z nas zrobił przez wiarę.

Pozdrawiam Was serdecznie prezbiter Adam